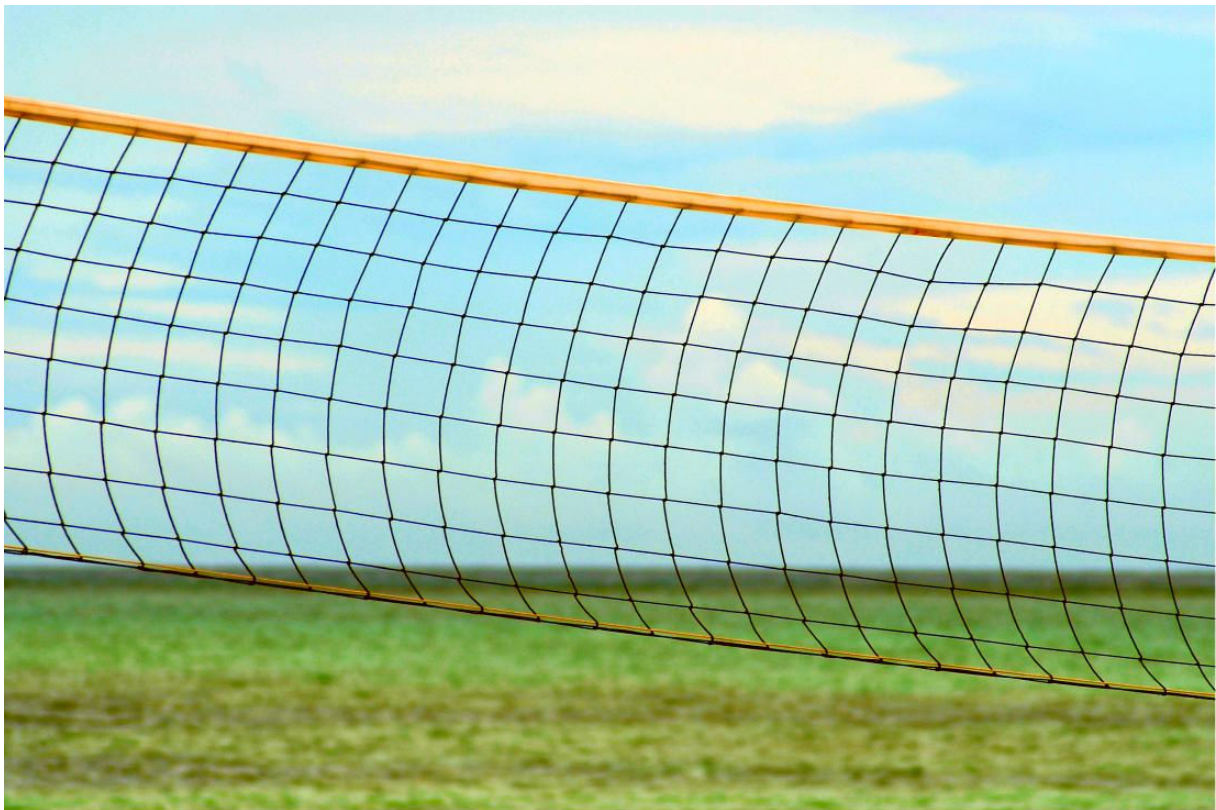

STANDARD POČITNIKOVANJA

Vladimir Gajšek

Kdor je v 3. šolski konferenci ostal neocenjen, mora pripraviti izpitno gradivo v roku teh dni, teh vročih dni, ko se enim mudi na počitnikovanje, drugi pa skrbno dodelujejo zaostanek: sami so si krivi, tudi družina, ki je zvelkla svojo mladost na pota zavlačevanja.

Vse drugače pa je s slovenskimi skrajno ošabnimi in ljudomrznimi masami študentk in nasilno oholih študentov, ki jim država omogoča standard: s študentsko prehrano in študentskimi domovi, tudi z doplačevanjem študija, celo za tujino, kaj šele "mlade raziskovalce" ..., ko se zdi, da bo v Sloveniji kar največ visokoizobraženih oseb ter bomo presegli vsaj po formalno izobrazbenih stopnjah in nazivih ne le Evropo in ZDA, ampak sploh vse... Zato šolskodržavni sistem plačuje čezmerno slovensko študentarijo, pač v socialnodržavnem upanju, da bodo med množicami diplomiranih ljudi presegli tudi z večinskim deležem visoke in višje izobrazbe vse druge evropske, kaj šele neevropske narode in etnije. Gre za projekt, ki zahteva vse več sredstev za šolski sistem, da se zapolnijo vse možnosti: od znanosti do športa študentske zaznamovanosti.

V Sloveniji je že tako, da že vsaka varuška skoraj mora imeti diplomu v žepu, da bi smela delati v vzgojnovarstveni otroški ustanovi, ki se ji sicer reče - jaslice..., kaj šele vzgojiteljice, da o osnovnošolskih tovarišicah in tovariših ne govorimo, ti vsi naj so tako rekoč nova elita. V razmerah študentskih časov se je obdobje resnično povsem spremenilo, država namreč že kvantificirano skrbi, da je vpisanih kar največ študentk in študentov v višjem in visokem šolstvu ter da se vsem podeli diploma. Dogaja se, kakor da se sicer, podeljuje celo doktorate - za komaj kaj več kot sicer šolske obnove in zlasti za vraževernost..., saj kakšne znanstvene reference mednarodno niso več potrebne, v sami Sloveniji pa je tako, da si med sabo podelijo denar in slavo, časti in naslove...

V času počitnic verjetno najbolje uživajo po hedonističnem principu popolnega iztržka sebe prav študentske osebe: država jih bo še naprej plačevala, da se bodo dvignili nad vse in čez vse. Brezobzirne tekmovalnosti se je ta otočkovanost naučila že kanclijsko ali šolskopisarniško v državni javni kot osnovni šoli, nadaljevalo se je v gimnazijah selektivno šolsko-pisarniško, šele študij pa pokaže, naj se privilegiji premestijo prav študentskemu visokemu sloju in ibermenševski nadutosti. Tako imenovani "pedagoški proces" je namreč odmril že v slovenskem osnovnošolskem sistemu, izginil je v srednjih šolah, v višjih in visokih šolah pa je ostala samo še pridodana vrednost splošnih podelitev vsepočeznih diplom, magisterijev in doktoratov.

Nekateri sicer zasebno, a javno predrzno pravijo, da menda niso tako visokostne visokošolske razmere, kakor se zdijo: - a kaj, ko je vsem tem študentom, le da končajo študij, že omogočeno delovno mesto, ampak kdo bi bil pripravljen delati znanstveno, kulturno in kako šele duhovno, če vsega tega prej sploh nikjer ni bilo? Zato so tudi pri izbiri služb silno izbirčni ti slovenski študentje, javno pa kakor za hec in v posmeh delovnemu slovenskemu ljudstvu in naivcem kažejo podobico, kakor da bi jim država ne dajala ves čas praktično vsega in kakor da bi lahko živeli celo "socialno"... - v resnici pa so naveličani. Jezni so ti slovenski študentje in študentke, ker jim država ne omogoči v času počitnic niti vil in ne jaht kje na morju in ne silnega ugodja na visoki nogi... - potlej pa kolnejo kot candre, ker jim država ne ponuja najvišjega standarda. Jezni so v svoji strašni ošabi in prevzetnosti vsi, ki gledajo zviška na slovenski narod: in se hecajo, zahtevajo, da jih država oskrbi z avdio-vizualnimi sredstvi, s prenosnimi računalniki, s potovanjem vsaj treh mesecev plačano v tujino in podobno. In se še pritožujejo, ker znaša v tem standardu prispevek države komaj okoli 1000€: kam pa pridemo, saj si še avta ne morejo privarčevati, morali bi menda prejemati vsaj do nekaj manj kot pol milijona slovenskih tolarjev mesečno, tako negodujejo in so jezavi, ker še zaenkrat država ne omogoča tako komaj zglednega študentskega standarda.

Tudi so jezni študentje in študentke, ker si ne morejo privoščiti vsi Christiana Diorja ali potovati na Bahame in v druga mondena letovišča: kakšen narod je ta slovenska nacija, da jim ne odšteje dodatno za počitnice vsaj mesečno nadaljnjih 1000€?! In ker država hoče veljati za evropsko v prednjačenju, že išče možnosti, kako bo mogoče študentariji omogočiti kar najvišji standard (povprečna direktorska plača...). A slovenski študentje niso le zvesti počitniški režimci, ampak negodujejo in psujejo, ker jim država ne izpolnjuje samozadostnosti... In vsaj sonce vzide vsak dan znova.